

q

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على
نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:
پاشان: پێویسته قوتابی مه بهستی له
فیڕبوونه که ی ته نهها بۆ په زامه ندی
خوداییت، له سه ر مامۆستاش پێویسته
نامۆزگاری خیری ببیّت بۆ قوتابییه که ی
وه هه ولّی له گه لدا بدات به چاکی شاره زای
بکات، له سه ر قوتابیش پێویسته پێزی
مامۆستا که ی بزانیّت و سوپاسی بکات
له سه ر چا که کا نی له گه لیدا، چونکه هه ر
که سیّک چا که ی خه لکی له به ر چاو نه بیّت
و سوپاسی نه کات به دلنیا ییه وه سوپاسی
خوداش ناکات.

پێویستی سه رشانی مامۆستایانه که
یارمه تی یه کتر بده ن له سه ر چا که و کاری
باش هه ر وه کو پێغه مبه رمان d
فه رموویه تی:

(المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يظلمه)^(١).
واته: موسلمان برای ئایینی برای
موسلمانیتی بۆیه نابیّت برای موسلمان
خۆی ته سلیمی دوژمن بکات، وه نابیّت
سته م له برای موسلمان خۆی بکات
به هیچ شیوه یه ک.
وه فه رموویه تی:

(مثل المؤمنین في توادهم وتراحهم
وتعاطفهم كمثل الجسد الواحد إذا اشتكى

(١) (البخاري: ٢٤٤٢، ومسلم: ٢٥٦٤).

منه عضو تداعى له سائر الجسد بالحمل
والسهر^(٢).

واته: نمونه‌ی ته‌واوی باوه‌پداران له
خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی و دلسۆزیان بۆ
یه‌کتری و ه‌کو یه‌ک لاشه‌ن، کاتی‌ک
ئه‌ندامی‌ک له ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌ ئازاری پی
بگات هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی تری لاشه‌ی
هاویه‌شی ئازاره‌که‌ی ده‌بن.
وه‌فه‌رمویه‌تی:

(والذي نفسي بيده لا يؤمن أحدكم حتى
يجب لأخيه من الخير ما يجب لنفسه)^(٣).

واته: سویند به‌و خودایه‌ی که نه‌فسی
منی به‌ده‌سته هه‌چ که سیکتان باوه‌ری
ته‌واوی نییه تاکو ئه‌وه‌ی پی خۆشه
له‌خێرو چاکه بۆ خۆی بۆ برای
باوه‌پداریشی پی خۆش نه‌بی.

بۆ هه‌چ مامۆستایه‌ک دروست نییه ئازاری
مامۆستایه‌کی تر بدات نه‌ به‌قسه‌و
نه‌ به‌کردار به‌ناحه‌ق، هه‌روه‌کو خودای
گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ
احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ٥٨].

واته: ئه‌وانه که ئازاری پیاوانی باوه‌پدارو
ژنانی باوه‌پدار ئه‌ده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌چ
تاوانیکیان کردبێت بۆ گومان ئه‌وانه درۆو
بوختان و گوناھی گه‌وره‌یان هه‌لگرتووه.
ئه‌گه‌ر که سی‌ک تاوانی‌ک ئه‌نجام بدات
دروست نییه سزا بدری‌ت به‌سزایه‌ک که
پێچه‌وانه‌ی شه‌ری ئیسلام بی، بۆ هه‌چ
مامۆستایه‌ک نییه که سزای بدات به‌و
شیوه‌یه‌ی که پی خۆشه و نابیت هه‌چ
که سی‌کیش یارمه‌تی بدات.

بۆ نمونه: مامۆستایه‌ک بیه‌وی‌ت قسه
دابیری‌ت له که سی‌ک بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م که سه
هه‌چ گوناھیکی کردبیت. ئه‌م قسه‌ دابیرینه
به‌م شیوه‌یه وه‌کو کرداری سه‌رکرده‌ی
جوله‌که و گا‌ورو پێشه‌وا گومرا‌کانه که
ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن له‌گه‌ل شوین
که وتوووه‌کانیاندا.

پێغه‌مبه‌رمان d فه‌رمویه‌تی:

(لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)^(٤).

واته: گویری‌یه‌لی هه‌چ که سی‌ک ناکریت له‌بۆ
فه‌رمانی کردنی خوادا.

(٢) (البخاري: ٦١١، ومسلم: ٢٥٨٦).

(٣) (البخاري: ١٣، ومسلم: ٤٥).

(٤) (رواهد عن عمران بن حصين C، وصححه
الألباني في: صحيح الجامع الصغير: ٧٥٢٠).

به لَام نه گهر نه و كه سه گونا هيكي كرديت
به گویره ی گونا هكه ی سزا نه دريت و ليی
زياد ناکريت، هه روه ها بو مامؤستايان
دروست نييه خه لکی په روه رده بکه ن
له سه ر حيزبایه تی كه هوکاري دروست
بوونی دوژمنایه تی و پق وکینه یه له نیوان
خه لکدا.

بۆ هیچ مامۆستایهك دروست نییه په یمان
له كهس وهربگریټ تاگوږپرایه لى بكات به و
شیوه یه ی كه مامۆستاكه ی مه به ستیټی،
یان دۆستایه تی له گه ل كه سانیک بكات
كه دۆستی مامۆستاكه یه تی، وه درایه تی
كه سانیک بكات كه مامۆستاكه ی
دوژمنایه تی ئه كات، به لكو له سه ر
مامۆستایان وقوتابیان پڼویسته
گوږپرایه لى فرمانی خواو پیغه مبه ره كه ی
بكه ن d کرداریان به گوږره ی فرمانی
خوداو پیغه مبه ره كه ی بیټ d
قه ده غه كراو لایان قه ده غه كراو ه كانی
خوداو پیغه مبه ره كه ی بیټ d ، ئه گه ر
مامۆستایه کیان سته می لى كرابوو هه ول
بدات بۆ سه رخستنی، به لام ئه گه ر
مامۆستایه کیان سته مكاربوو نابیت
یشتگری لى بكات له سه ر سته م كردن،

بەلکو ئەبەت دەستی بگریت بۆ ئەوەی
ستەم نەکات، وەکو پێغەمبەرمان d
فەرمووەتی:

نظروا أحاكم ظالما أو مظلوما ، قالوا يا رسول الله هذا نصره مظلوما فكيف نصره ظلما؟ قال: تأخذ فوق يده^(٥).

واته: براكهت سه ربخه ئه گهر سته مكار بوو
يان سته م ليكراو بوو، وتيان: ئه ي
پيغه مبهري خودا d ، سهري ئه خهين و
پشتگيري ئه كهين ئه گهر سته م ليكراو
بوو، ئه ي چۆن پشتگيري لي بكهين ئه گهر
سته مكار بوو؟ فهرمووي: دهستي بگرن
بو ئه وه ي سته م نه كات .

ئەگەر لە نۆوان مامۆستايەك و مامۆستايەكى تردا، يان لە نۆوان قوتابىيەك و قوتابىيەكى تردا، يان لە نۆوان مامۆستايەك و قوتابىيەكدا كۆشە و ناكۆكىيەك دروست بوو، دروست نىيە يارمەتى هېچ لايەن ئىكيان بدرىت تاكو نەزانىت كاميان لە سەر حەقە، تا بە نەزانين وهلە يارمەتى نەدرىت، ئەگەر بۆى دەر كەوت خاوەن حەق كۆپە يارمەتى

(٥) (رواه البخاري: ٢٤٤٤، ومسلم: ٢٥٨٤).

دهوله مه ند بیټ یان هه ژار، دلنیا بن خودا
باشتره بویان له نیوه، چونکه خودا خوئی
چاک نه زانی به رژه وه نندیان له چیدایه،
که واته مه که ونه شوین هه و او ئاره زووتان
تا له حق لابه دن، با خزمایه تی واتان لی
نه کات شایه تی حق بشارنه وه، وه
له شایه تی داند به ناحق شایه تی
مه گورن، هه روه ها خوټان له شایه تی دان
مه بویرن وپشتی تی هه لمه که ن، چونکه
به راستی خودا زور ناگاداره به قسه و ته و
کرده وه کانتان و هیچی لی وون نابیت،
که واته: ته نها له بهر خودا شایه تی بده و
له بهر دهوله مه ندی که سیکی یان له بهر
هه ژاری که سیکی دیکه شایه تی به که
مه شیوینه.

هه ر که سیکی پشتگیری براهی بکات جا
نه گهر حق بو نه و بیټ یان حقی
خه لکی له سه ر بیټ نه وه به حقیقه ت
حوکمی کردووه به حوکمی جاهیلییه ت و
له حوکمی خودا و پیغه d ده رچووه.

پیویسته ماموستایان و قوتابیان و یه ک
ده ست بن بو سه رخستنی حق به سه ر
ناحه قدا، به ریژ لایان که سیکی بیټ که لای
خودای گه وره به ریژه وه که سیکی پیش

نه دات تا حق سه ربکه ویت، جایه کسانه
خاوه ن حق دوستی خوئی بیټ یان
دوستی که سیکی تر بیټ، وه هه روه ها
یه کسانه که ناحق دوستی خوئی بیټ یان
دوستی که سیکی تر بیټ، چونکه
مه به ستی په رستنی خودایه به ته نها و
شوینکه وتنی پیغه مبه ره که ی d، وه
شوینکه وتنی حق و نه نجامدانی
دادپه روه ری، خوی گه وره ده فه رمووی:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ
بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلُوتُوا
أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا﴾ [النساء: ۱۳۵].

واته: نه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیناوه
به دادپه روه ری هه لسن بو نه نجامدانی
کاری خه لکی، به شیوه یه ک هیچ کاتیکی
سته متان لی نه وه شیته وه، هه میشه ش
شایه تی له سه ر حق بده ن بو خودا،
نه گهرچی نه و شایه تی به زیانی
خوټان و دایک و باوک و خزمانیشتان بیټ،
ده بی نیوه به به رده وامی جی به جی
بکه ن بی لادن، نه گهر شایه تی بو دراو

واته: ئيوهه موسلمان وهك ئه و جوله كه و
 گاوران ه مه بن، كه دواي چه ندين به لگه و
 نيشانهه رپوون كه بويان هات پارچه
 پارچه بوون و دووبه ره كييان تي كه وت
 ودری يه كتری وهستان ئه وانه سزايه كي
 گه وره و گرانايان بو هه يه، چونكه پارچه
 پارچه بوون وحيزبايه تي كردن
 پيچه وانهه ي فره مانه كهه ي خوداو
 پيغه مبه ره كهه يه تي d .

پيغه مبه ره ي خو شه ويستم ان فره موويه تي:
 (فترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة،
 فواحدة في الجنة، وسبعون في النار،
 وافتقت النصارى على اثنتين وسبعين
 فرقة، فاحدى وسبعون في النار وواحدة في
 الجنة، والذي نفس محمد بيده لتفترقن أمتي
 على ثلاث وسبعين فرقة، فواحدة في الجنة ،
 واثنان وسبعون في النار)^(٦).

واته: جوله كه دينه كه يان شيواندو بوونه
 هفتاوي هك كو مه ل، يهك دهسته يان
 جيگه ي به هه شته و هفتا دهسته يان
 جيگه ي دوزه خه، گاوريش دينه كه يان
 شيواند و بوونه هفتا و دوو كو مه ل،

خويان بخه ن كه خوداو پيغه مبه ره كهه ي
 d پيشي خستبي، وهكه سيكيان خوش
 بويت كه لاي خوداو پيغه مبه ره كهه ي d
 خوشه ويست بيت .. وهه روه ها بي ريز
 لايان كه سيك بيت كه لاي خوداو
 پيغه مبه ره كهه ي d ريزي نه بيت، ته نها
 ره زامه ندي خوداو پيغه مبه ره كهه ي d
 به هه ند بگيري ت، ئه مه ئه و بنچينه
 سه ره كييه يه كه پيوسته له سه ري بن ئه و
 كاته هيج پيوسته ناكات خويان پارچه
 پارچه بكه ن بو چه ندين حزب، چونكه
 خوداي گه وره ده فره مووي:

﴿الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أُولَٰئِكَ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ [الأنعام: ١٥٩] .

واته: بي گومان ئه و كه سانهه ي كه ديني
 خويانيان په رت و بلاو كردو بوونه چه ند
 دهسته و حيزبيكي جياوازو ليكترازو
 پيوسته تو ئه ي پيغه مبه ره ي خوداو d
 له وان نه بي .

وه خوداي گه وره فره موويه تي:
 ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ [آل عمران: ١٠٥] .

(٦) (صحيح الجامع الصغير: ١٠٨٢).

حه فتاویٰ ٲهك دهسته ٲان له ناو ئاگردایه،
 ٲهك دهسته ٲان له ناو به هه شتدایه، سویند
 به و خودایه ٲه كه نه فسی محمدی d
 به دهسته ئوممه ته كه ٲه منیش دینه كه ٲان
 ئه شیوین و ده بنه هه فتاویٰ سی
 كومه له وه، ٲهك دهسته ٲان له به هه شتدایه،
 هه فتاویٰ دوو دهسته ٲان له ئاگردایه، جا
 ته نیا ئه وانیه ٲان به هه شتین كه لیک
 ناترازین، ٲیكه وه كار ئه كه ن له سه ر ئه و
 به رنامه ٲه ٲه كه من و هاوه لانی له سه ره.

بۆ ههچ مامۆستایهك نییه كه ٲه ٲه ٲه
 قوتابیه كه ٲه وه رگریت و ٲی ٲه
 نابیت به ههچ شیوه ٲهك له قسه ٲه من
 ده رچیت، ئه م كارهی له داهینراوه كانی
 سه رده می نه فامیت ٲه كه به هه ق و
 ناحه ق ٲشتگیری ٲه كتریان ده كرد، بۆ
 ههچ مامۆستایهك نییه به قوتابیه كه ٲه
 ٲه: نابی لای ههچ مامۆستایهك ٲه
 بخوینی وزانیاری لای وه رگریت ئه گه ر ئه و
 مامۆستایه ٲه تر خاوه نی ٲه روباوه ٲه ٲه
 ٲاك بیت و له سه ر ریگای ٲهستی ئه ٲه
 بیت، هه روه ها بۆ ههچ قوتابیهك دروست
 نییه سه ٲه و ٲه وه فا بیت و چاكه ٲه
 مامۆستای ٲه شووی له به ر چاوه نه بیت،

به لكو ئه گه ر قوتابیهك زیاتر
 له مامۆستایهك ٲه بوو، ٲه ٲهسته مافی
 ههچ مامۆستایهك ٲه نه فه وتینیت، به ٲه
 ئه وه ٲه ده مارگیری بۆ ههچ مامۆستایهك ٲه
 هه بیت، به لام ئه گه ر زانیاری
 له مامۆستایهك ٲه زیاتر وه رگریت، ئه بیت
 زیاتر چاودیری مافی ئه م مامۆستایه ٲه
 بكات .

ته نها شوینكه وتنی سونه تی ٲهغه مبه ر
 d كو ٲه ان بكاته وه، وه ته نها
 داهینراوه كان جیا ٲه ان بكاته وه، تاكو
 به ٲهستی گو ٲه ٲه لای فه رمانی خوداوه
 ٲهغه مبه ره كه ٲه بكه ن d ٲه رستنیان
 ته نها بۆ ٲه زامه ندی خودا بیت و
 گو ٲه ٲه لایان به گشتی و ٲه جیاوازی
 له نیوانیاندا ته نها بۆ ٲهغه مبه ری خودا
 بیت d .

گو مانی تیدا نییه ئه گه ر له سه ر ٲه وشتی
 نه فامی بن وه كو ئه وه ٲه هه ر كه سیك
 مامۆستایهك ٲه شتیكی ٲه ر كرد ئه ٲه ٲهشت
 بكاته مامۆستایهك ٲه ٲه شوو تری ئه م
 كرداره كه ئه م قوتابیه ئه نجامی داوه
 سه مكاریه و تاوانه و گونا هباریه، ئه م
 كرداره ٲه ٲه سه و هه رامه و وه كو گوشتی

به رازی مردووه، له بهر نه وهی په یمانی خوداو پیغه مبه ره که ی d شکاندووه و که سیکی فیلبازوه هیچ په یمان و دین ووه فای نییه، له سرده می نه فامی دا که سانیک هه بوون په یمانیان نه دا به هوژیک دوی نه په یمان نه گهر هوژیک تریان ده ست بکه وتایه به هیتر بوایه له هوژی پیشو، په یمانی یه که میان هه لئه وه شانده وه و په یمانیان له گه ل هوژی به هیتر دا ده به ست، پاشان نه م نایه تانه هاته خواره وه که ده فهرمووی:

﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزَاً مِنْهُمْ بَعْدَ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ [النحل: ۹۱-۹۲].

واته: کاتیک په یمانتان به الله دا بو کردنی هه ر کاریک به پیک و پیک جی به جی بکه، سویندو په یمانتان به تال مه که نه وه دوی نه وه بریارتان داوه جی به جیان بکه، بی هو شهرعیش هلی

مه وه شیننه وه، به تایه تی که خوداتان به چاو دیری خوتان داناوه، دیاره که خودا ناگی له کرده وه کانتان هه یه، وه کو نه و نافرته مه بن که هه مو کات ریس که ی له پاش گرزی ورپسان خاو ده کرده وه کوت کوتی ده کرد، واته: په یماندان به تووندی پاشان هه لئه شانده وه ی به بی هو شهرعی وه کو کاری نه و نافرته وایه، جائی وه ی موسلمان خاوه نی قسه و نیمزاو په یمانی خوتان بن، به هو توپه بوونیک ساده په یمان شکی نی مه که ن سوینده کانتان به نیازی نه وه بیت فروفیل له یه که بکه و یه کتری به له تینن، به و به هانه یه ی فلانه گل له گلی تر زور ترو به هیتره، جا خوی گهره نه م کاره ی به دزیو و ناپه سهند وه سف کردووه، دیاره خودا نه یه ویت به و په یمان نه تاقیتان بکاته وه و به راوردتان بکات نایا کی په یمان نه شکی نی و کیش په یمان نه باته سه روو په یمان ناش کی نی.

(مجموعه الفتاوی: ۱۱/۲۸-۱۵).

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد

وصلی آله وصحبه أجمعین.